

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 45. S. Antonii Patavini Exordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Martyrii prævisset, & Benedictionem petere. Ille omnes ulnis suis completus forti animo esse jubet. Mox nudi ad locum supplicii trahuntur, quo cum ipsi tanquam ad convivium invitati processissent, omnes septem gladio feriuntur.

Eorum capita & corpora a pueris virisque Infidelibus contracta ac frustatim concisa, Christiani deinde collecta & interim in armamentario Massiliensium occultata, in oppido suo prope Scipiam urbem sepelierunt. An aliquando inde translata fuerint, aut ubi nunc sint, nescimus. Illud vero nemo ignorat, quod post annos exinde ferme trecentos, nempe anno millesimo quingentesimo decimo sexto, Fratres Minores a Leone Papa X. licentiam obtinuerint, de his septem Martyribus officium solemne recitandi, die nona Octobris, quamvis Martyrologium Romanum die ejusdem mensis decima tertia, qua scilicet passi sunt, eorum mentionem faciat.

Sæcul. XIII.
A.C. 1221.

Vad. n. 42.

M. R. 13. Oct.

§. XLV.

S. Antonii Patavini exordia.

Capitulo Generali ad Pentecosten anno millesimo ducentesimo vigesimo primo celebrato interfuit S. Antonius Patavinus, nuper in Ordinem susceptus, is Ulissipone in Lusitania natus, anno

vit. ap. Boll.
13. Jun. to.
20. p. 705.

Hist. Eccles. Tom. XIX. Pp mil.

Sæcul. XIII. millesimo centesimo nonagesimo quinto,
A. C. 1221. & e fonte Baptismi Ferdinandus dictus,
 cum ad annum ætatis decimum quin-
 tum pervenisset, Monasterium Canonis-
 corum Regularium S. Vincentii prope
 Ulissiponem adiit. Ut vero amicos fre-
 quenter ad se invisentes fugeret, elapso
 biennio, ad Conventum S. Crucis ejus-
 dem Ordinis S. Augustini Coimbriam
 transit, ubi ad sacrarum literarum stu-
 dium incubuit. Cum Infans Dominus
 Petrus corpora quinque Fratrum Mino-
 rum, qui Marochii, anno millesimo de-
 centesimo vigesimo ineunte passi fuerant,
 in Lusitaniam transferri jussisset, & eo-
 rum Martyrii adjuncta Ferdinando ab
 amicis fuissent relata, eandem palmam
 consequendi spe incensus, Franciscano-
 rum Institutum suscipere decrevit. Haud
 diu post Fratres Minores, domum prope
 Coimbriam habentes, ad Conventum
 S. Crucis venerunt, eleemosynam, ut so-
 lebant, collecturi. Tunc vero læticiam
 vix capiens Ferdinandus, captata secre-
 to eis colloquendi occasione, mentem
 suam iisdem candide aperuit. Gratis-
 sima Fratribus mutatio fuit, & tunc qui-
 dem, die, qua destinata novus Novicius
 exequeretur, præstituta, recesserunt. Ad-
 sunt ipsi illa die, & veste Ordinis sui
 in ipso S. Crucis Monasterio ei traditis,
 ad locum sui domicilii, quod S. Antonius

Sup. n. 25.

Sæcul. XIII.
A.C. 1221.

de Olivarez dicebatur, volentem deducunt, & rogantem, ut se deinceps Antonium appellarent, sicque mutato nomine importunitatem illorum, qui ipsum quæsituri essent, falleret.

Cum Antonius vehementissimo Martirii desiderio arderet, licentiam obtinuit in Africam navigandi. Sed in eam mundi partem appullus, diuturno & gravi morbo afflictus est; unde in Hispaniam revertendi consilium cepit, & nave conscensa, vi ventorum in Siciliam depullus est. Ubi inaudiens, Capitulum Generale Assisii brevi esse celebrandum, illuc licet male affecta valetudine, ut potuit, se contulit. Soluta deinde Capitulo, omnes Fratres, quocunque eos obedientia vocabat, dimittuntur. Sed nemo expetebat Antonium, utpote omnibus ignotum. Itaque se ipsum Fratri Gratiano, Campaniæ Romanæ Ministro, offert, & rerum divinarum scientiam suam ac præclaras dotes silentio premens rogat, ut se in Disciplina Regulari instituendum a Ministro Generali exposceret. Ergo Gratianus Antonium secum deduxit, rogantemque, ut sibi quemdam locum recessus concederet, in eremum montis S. Pauli prope Bononiam misit, in qua solitudine corpus macerans, in pane & aqua jejunans, con-

P p 2   templa-

Sæcul. XIII. templationi & orationi intentus diu per-
 A.C. 1221. mansit.

§. XLVI.

Ordo tertius S. Francisci.

Vad. 1221.
 n. 13.

* forte Ca-
 merini.

Dimisso Capitulo Generali, cum S. Fran-
 ciscus pœnitentiam prædicaret, in
 urbibus Assisio propinquis, atque præter
 alias Canariæ*, incolæ ejus sermonibus
 usque adeo commoti sunt, ut relictis om-
 nibus turmatim Virum sanctum seque-
 rentur.

His juncti sunt ex vicinis oppidis
 plurimi, rogantes, ut modum eos docer-
 ret, quo facilius vitam Christianam de-
 cerent. Multis viris uxores suas relin-
 quere & mulieribus a maritis discedere
 cupientibus seseque in Monasteria inclu-
 dere, Franciscus, ne legitima matrimo-
 nia solveret, & regionis illius agris cul-
 tores subtraheret, omnibus suasit, ut do-
 mi suæ Christiana pietate Deo servirent,
 promisitque se eis daturum Regulam,
 quam si servarent, in via virtutis proce-
 dere, & vitam degere possent, a Religio-
 forum virorum Instituto haud multum
 abhorrentem, etsi rigorem non sentirent.
 Aliorum quoque fervorem nimium in
 urbibus Thuscis, præsertim Florentia,
 continuit, sicque tertius Ordo S. Fran-
 cisci ortus est, cujus Constitutiones, im-
 plius manu scriptæ non extant, sed solum-
 modo

Vading.
 nota 1. in
 Reg. tert.